

ПОЗДРАВНА РИЈЕЧ ПРЕДСЈЕДНИКА ЦРНОГОРСKE АКАДЕМИЈЕ НАУКА И УМЈЕТНОСТИ, АКАДЕМИКА ДРАГУТИНА ВУКОТИЋА

Врло поштоване колеге и драги гости,

Почашћен сам пријатном дужношћу да Вас, у име Црногорске академије наука и умјетности, срдечно поздравим, пожелим успјешан рад и угодан боравак.

Судећи по истакнутим именима учесника и програму VIII југословенске ономастичке конференције и II лингвистичког скупа „Бошковићеве дани“, на овом научном састанку је дошла до изражаја свима потребна и већини пожељна југословенска сарадња.

У овим брижним временима, наелектрисаним негативним набојима, оптерећеним искључивостима и нетрпељивостима међурепубличких руководства, окупљање научника из свих крајева Југославије, може да послужи као доказ да све везе нијесу покидане и да има много више разлога за заједничко живљење и стварање, него за међусобне свађе и диобе.

Мудрим људима је увијек присутна свијест о свеопштој пролазности. Биолошка краткорочност их обавезује на успостављање стабилне равнотеже са природом и друштвом. Разборити своје битисање проводе у стваралаштву и дружељубљу. Људи добре воље разумски не могу прихватити идеологије или религије које се заснивају на изазивању мржње и злурадости међу људима и народима, макар колико били крупни разлози за таква суманута и злослутна осјећања. Добронамјерне личности се не морају у свему слагати, али се могу обавезно споразумијевати, без обзира на разлике у гледиштима, и тражити заједничке могућности за коректно сарађивање.

Уз речена размишљања, изражавам задовољство што се овај традиционални научни скуп одржава у средини која представља својеврсну лексичку ризницу, односно у Црногорској академији, која науку сматра универзалном вриједношћу, не признајући њену регионализацију или идеолошко-политичку припадност.

Мотивисани овим схватањима, радујемо се свим научним окупљањима и сусретима, свесрдно нудећи сарадњу — заинтересованим појединцима и установама, без обзира у којој се средини налазе. Увјерен сам да ће овај скуп допринијети унапређивању југословенске ономастике, а истовремено појачати научне везе и пријатељске наклоности између присутних прегалаца ове лингвистичке дисциплине.

Будући да ми „Бошковићеви дани“ буде успомене на изузетног човјека, којем сам својевремено пружао одређене медицинске услуге, подстакнут сам овом приликом да обновим осјећања уважавања према томе интелектуалном и физичком горостасу. Великог учењака и племенитог незадовољника, доживио сам као личност која се не заборавља, чија се бритка мисао и продуховљена физиономија рељефно утиснула у меморију. Свако присјећање на Радосава Бошковића пропраћено је дубоким пијететом, али и задовољством што научни скупови о језику, у организацији Црногорске академије, оправдано носе његово име.

На крају, цијењене колеге, уз искрену добродошлицу изражавам најбоље жеље за вашу личну срећу и будуће стваралачке успјехе.

POZDRAVNA RIJEČ PREDSJEDNIKA MEĐUAKADEMIJSKOG ODBORA ZA ONOMASTIKU, AKADEMIKA MILANA MOGUŠA

Poštovane kolegice, poštovani kolege,

Radostan sam što mogu u ime Međuakademijskog odbora za onomastiku otvoriti 8. jugoslavensku onomastičku konferenciju i, u tom sklopu, 2. lingvistički skup „Boškovićeви dani“ i sve vas srdačno pozdraviti. Otvarajući ovo osmo po redu znanstveno okupljanje jugoslavenskih onomastičara upravo ovdje u Crnoj Gori, sa zadovoljstvom se valja prisjetiti činjenice da je Prva jugoslavenska onomastička konferencija održana također u Crnoj Gori, u Tivtu 22—24.10.1975. Prošlo je dakle od našeg prvog okupljanja 15 godina, a iz toga ujedno slijedi konstatacija da, unatoč teškoćama, ritam se našega sastajanja, kad podastiremo rezultate svojih istraživanja, ipak redovito odražava. Kad je već riječ o Prvoj onomastičkoj konferenciji, s osjećajem se zadovoljstva može pogledati poziv za nju. Iz sačuvanog arhivskog primjerka čitamo da se konferencija organizira „po uzoru na ostale slovenske zemlje, koje u toj naučnoj disciplini imaju bogatija iskustva, značajnije rezultate i organizovaniji rad“. Pored Međuakademijskoga odbora za onomastiku pravi je organizator bilo Društvo za nauku i umjetnost SR Crne Gore, prethodnik današnje Crnogorske akademije nauka i umjetnosti koja je, kao što je poznato, započela radom 1976. godine. „Od uspjeha ove konferencije — kaže se dalje u pozivu — zavisi hoće li u nas postati tradicija, kako je to u drugim slovenskim zemljama već postignuto.“ Može li se išta ljepše konstatirati na početku našega rada nego da su onomastička okupljanja postala u nas zaista tradicijom, odnosno da je tadašnje crnogorsko Društvo za nauku i umjetnost odabralo pravi poticajni put za široka onomastička istraživanja u cijeloj zemlji. Jer, svjedoci smo da od sastanka u Tivtu jugoslavenska onomastika bilježi snažan

uspon. Uslijedile su onomastičke konferencije u Skopju, Dubrovniku, Portorožu, Mostaru, Donjem Milanovcu i Prištini, a ne smijemo zaboraviti ni na dvije međunarodne konferencije za slavensku onomastiku održane u Skopju i Novom Sadu. Tako su sve jugoslavenske republike i pokrajine bile organizatori onomastičkih konferencija. Ali pored toga kvantitativnoga aspekta mnogo je zanimljiviji kvalitativni. I upravo je tu u ovih posljednjih petnaestak godina napravljen primjetan napredak. Ponajprije, gotovo svi organizatori onomastičkih konferencija objavili su zbornike referata. Već je samo to nekoliko stotina članaka iz opće onomastičke problematike i, posebno, iz toponimije i hidronimije, iz antroponimije i povijesne onimije, iz problematike zemljopisne terminologije i socioonomastike, iz balkanske i općeslavenske onomastike itd. Onomastičke se teme množe, nalazimo ih ne samo u specijaliziranim časopisima, kao što su „Onomastica jugoslavica“ i „Onomatološki prilozi“, nego i u svim našim filološkim časopisima. Naši su onomastičari sudjelovali, gotovo redovito, i na međunarodnim onomastičkim kongresima, aktivni su i u međunarodnim onomastičkim komisijama i specijaliziranim potkomisijama. Mogao bih, dakako, navesti i druge uspjehe poput objavljenih knjiga, postignutih magisterija i doktorata iz oblasti onomastike, ali ovo nipošto nije izvještaj o radu nego tek podsjetnik da nam trpeza nije prazna. Pa ipak: svjedoci smo istine da je u nekim sredinama došlo do zastoja, pogotovu su sve rjeđa terenska onomastička istraživanja. Željama da se ispune i reducirani planovi, sve je teže udovoljiti. Najčešći je uzrok tome pomanjkanje sredstava. Nadajmo se da je to tek prolazan period. Jer, upornost je onomastičara, a to je odlika svakog znanstvenog radnika, jača od prepreka. Da nije tako, ne bismo se ni ovdje našli.

A našli smo se ovdje da iznesemo rezultate svojih istraživanja o dvjema osnovnim temama: prvo, o tvorbi i tvorbenim tipovima i strukturi pojedinih kategorija vlastitih imena i, drugo, o onomastičkim istraživanjima s obzirom na naučni rad profesora Radosava Boškovića.

Prva je osnovna tema nastavak naših dosadašnjih razmatranja posvećenih antroponimiji, s naglaskom na onaj aspekt koji je dosada bio zanemaren, a to je tvorba. I, čini mi se da upravo ta tema, tvorba u antroponimiji, nije mogla biti sretnije odabrana kad neko onomastičko područje treba svrsishodno povezati sa radom profesora Radosava Boškovića. Tako su se naša razmatranja na 8. jugoslavenskoj onomastičkoj konferenciji skladno ispreplela s onim što je u velikoj mjeri ispunjavalo znanstveni interes profesora Boškovića. U pravu su oni koji su u radu profesora Boškovića otkrivali duboka promišljanja, a ne velike geste, oštroumnost zapažanja i smjelost zaključivanja, slavističku orijentaciju indoevropske naobrazbe, spremnost na nekonvencionalan i šarmantan protuslov *ad rem*, a ne *ad hominem*. Neka taj stil rada bude dominantan i na ovoj konferenciji. Uvjeren sam da to neće biti teško jer su i dosadašnji naši konferencijski nastupi bili upravo takvi.

Dopustite mi da na kraju srdačno zahvalim našim domaćinima kolegama iz Crnogorske akademije nauka i umjetnosti i svima onima koji su na bilo koji način pomogli da organizacijski uspije 8. jugoslavenska onomastička konferencija i 2. lingvistički skup „Boškovićeve dani“. Želim vam svima ugodan boravak u Titogradu i Danilovgradu, u konferencijskoj dvorani i, dakako, izvan nje.

ПОЗДРАВНА РИЈЕЧ ПРЕДСЈЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ
ДАНИЛОВГРАД, СЛОБОДАНА КОВАЧЕВИЋА

Другарице и другови,

У име друштвено-политичке заједнице Даниловград, грађана Даниловграда, родног мјеста Радосава Бошковића у оквиру чијег дјела се и овај данашњи скуп организује желим вам добродошлицу, угодан боравак и успјешан рад.

Поздрављам, VIII југословенску ономастичку конференцију и лингвистички скуп „Бошковићеви дани“ и организаторе овог скупа.

Говорити било што везано за теме које су на дневном реду, од моје стране, било би депласирано, с обзиром на обим тема и учешће еминентних експерата из цијеле земље и иностранства.

Хтио бих, међутим, да кажем и да пожелим да оваквих скупова буде што више, јер они поред стручних доприноса, кроз састав учесника учвршћују Југославију, учвршћују братство и јединство, и све оно друго прогресивно како у својој бесједи то веома пластично изложи наш уважени друг академик Чедо Вуковић.

На крају још једном желим пуно успјеха у данашњем раду научног скупа, да вам се захвалим што сте дошли у Даниловград, пожелим појединачно сваком и укупно пуно успјеха у пословима које обављате и научним задацима који су веома одговорни и друштвено веома корисни, пожелим пуно среће и здравља у личном животу.

Х в а л а.

РЕФЕРАТИ

